

بررسی شاخص‌های جمعیتی و تعیین پراکنش علف‌های هرز باگات انار و پسته شهرستان‌های میبد و اردکان استان یزد

حامد فلاخ مهرجردی^{۱*}، مهدی مین باشی معینی^۲، سید محمد میر وکیلی^۳ و مرجان دیانت^۴

^۱گروه زراعت، دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، مشهد، مشهد، ایران.

^۲بخش تحقیقات علف‌های هرز، مؤسسه تحقیقات گیاه پزشکی کشور، تهران، ایران.

^۳بخش تحقیقات گیاه‌پزشکی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان یزد، یزد، ایران.

^۴گروه علف‌های هرز، دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.

*نوبنده مسئول: hamed_fallah10@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۰۵/۱۲

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۰/۱۱/۲۶

فلاح مهرجردی، ح، م. مین باشی معینی، م. میر وکیلی، و م. دیانت. ۱۳۹۱. بررسی شاخص‌های جمعیتی و تعیین پراکنش علف‌های هرز باگات انار و پسته شهرستان‌های میبد و اردکان استان یزد. ۲ (۱): ۸۹ - ۱۰۳.

چکیده

به منظور شناسایی، تعیین شاخص‌های جمعیتی و تهیه نقشه پراکنش علف‌های هرز باگات انار و پسته شهرستان‌های اردکان و میبد در استان یزد از ۱۲۰ باغ (۳۰ باغ پسته و ۳۰ باغ انار در میبد و ۳۰ باغ انار در اردکان) در سال ۱۳۸۹ نمونه برداری صورت گرفت. در هر مزرعه طول و عرض جغرافیایی و ارتفاع مکان مورد اندازه‌گیری توسط دستگاه GPS ثبت شد. با استفاده از این اطلاعات نقشه پراکنش علف‌های هرز مشکل ساز و در حال گسترش باگات این دو شهرستان در محیط GIS تولید گردید. در فلور علف هرزی این دو محصول در مجموع، ۵۵ گونه متعلق به ۲۲ خانواده گیاهی شناسایی شد که در باگات انار اردکان و میبد به ترتیب ۲۹ و ۴۰ گونه و پسته شهرستان‌های میبد و اردکان به ترتیب با ۳۶ و ۳۴ گونه گیاهی به عنوان علف هرز شناسایی گردیدند. مهم ترین خانواده علف هرزی باگات انار و پسته را خانواده‌های گرامینه (Poaceae)، کاسنی (Asteraceae) و بقولات (Fabaceae) تشکیل دادند. برای مقایسه تنوع گونه‌ای و یکنواختی باگات از شاخص شانون-وینر استفاده شد و نتایج نشان از عدم وجود تنوع بین باگات و یکنواختی بالای علف‌های هرز دو شهرستان بود که این می‌تواند ناشی از عوامل یکسان آب و هوایی، اقلیم منطقه، نوع خاک و روش‌های مدیریتی باگداران باشد. در بین گونه‌های علف هرزی پهنه برگ، پیچک صحرایی (*Convolvulus arvensis* L.)، سلمک (*Chenopodium album*)، سلمک (*Setaria* DC.)، تلخه (*Acroptilon repens* (L.) DC.)، خارشتر (*Alhagi persarum* Biesss. & Buhse.)، خونی واش (*Lolium rigidum* Gaud.)، چچم (*Phalaris minor* Retz.)، چچم (*viridis* (L.) P. Beauv.) و مرغ (*Cynodon dactylon* (L.) pers.) بیشترین اهمیت و غالبیت را از نظر شاخص غالبیت (AI) داشتند.

واژه‌های کلیدی: تنوع، شاخص شانون-وینر، شاخص غالبیت، فراوانی، یکنواختی.

مقدمه

علف‌های هرز مسئله ساز در این دو شهرستان از شاخص وفور AI ارائه شده توسط مین باشی و همکاران استفاده شد (Minbashi Moeini *et al.*, 2008). البته باید توجه داشت که با استفاده از شاخص وفور AI به تنهایی نمی‌توان به قدرت تهاجمی برخی گونه‌ها پی برد. فریک و توماس بیان نمودند که طی سالهای ۱۸۹۷ تا ۱۹۶۰ ظهور و غالبیت گونه‌های مختلف علفهای هرز با تغییر عوامل و شرایط محیطی و مدیریتهای زراعی به شدت تحت تأثیر قرار می‌گیرد (Frick and Thomas, 1992). در مطالعه‌ای دیگری شروپیدر و همکاران با جمع آوری اطلاعات از ۲۶ کشور اروپایی، پراکنده‌گی و فراوانی مهمترین علفهای هرز را در محصولات زراعی عمده مشخص نمودند (Schroeder *et al.*, 1993). هدف از این تحقیق شناسایی تکمیلی، تهیه نقشه پراکنش علف‌های هرز و تعیین غالبیت گونه‌های مختلف علف‌های هرز با غات انار و پسته شهرستانهای اردکان و میبد به منظور ارزیابی مدیریت آنها در باغات دو شهرستان بود.

مواد و روش‌ها

این بررسی در سال ۱۳۸۹ در شهرستان‌های میبد و اردکان استان یزد صورت گرفت. پس از انتخاب باغات مختصات جغرافیایی (طول و عرض جغرافیایی و ارتفاع از سطح دریا) هر باغ توسط دستگاه GPS ثبت و یادداشت برداری شد و سپس عملیات صحرایی طرح شامل کادر اندازی و نمونه برداری از داخل باغات در این دو شهرستان آغاز گردید. نمونه برداری از باغات انار و پسته شهرستانهای میبد و اردکان به تعداد ۱۲۰ باغ (۳۰ عدد باغ پسته و ۳۰ باغ انار در میبد و ۳۰ عدد باغ پسته و ۳۰ باغ انار در اردکان) صورت گرفت. روش نمونه برداری در هر مزرعه با توجه به متداول‌تری تعریف شده توسط مین باشی معینی و همکاران انجام گرفت (Minbashi Moeini *et al.*, 2008).

پس از پرتاب هر کادر ۰/۲۵ متر مربعی، علف‌های هرز موجود به تفکیک جنس و گونه شناسایی و تعداد آنها شمارش شد. گونه‌هایی که قابل شناسایی نبودند یا شناسایی آنها در حد گونه نیاز به صرف زمان و استفاده از منابع داشتند، جمع آوری و بلافضله عملیات پرس و خشک کردن با استفاده از دستگاه پرس صحرایی صورت گرفت. بعد از شناسایی و شمارش، با استفاده از معادلات ذیل، فراوانی، یکنواختی، تراکم، میانگین تراکم و شاخص

پراکنش و میزان انتشار علفهای هرز قدرت گسترش این گروه از گیاهان را مشخص ساخته و اهمیت کنترل آنها را روش می‌سازد و در تعیین میزان خسارت، برنامه ریزی و تصمیم گیری جهت مدیریت تلفیقی علفهای هرز راهگشای خوبی خواهد بود. با شناخت علف‌های هرز می‌توان به بررسی علل حضور و تغییرات تراکم بعضی گونه‌ها در برخی مناطق پی برده، ضعف و قوت روش‌های صحیح مدیریتی را درک نموده و روش‌های مدیریتی صحیحی ارائه نمود. فلور علف‌های هرز موجود در یک منطقه در نتیجه ظهور گونه‌های جدید، سازگاریهای درون گونه‌ای و همچنین انجام عملیات زراعی مختلف تغییر می‌کند که اطلاع و شناخت آن از اصول اولیه مدیریت علف‌های هرز است (Zand *et al.*, 2008). استفاده از سامانه تعیین موقعیت جهانی (GPS) (Global Positioning System) و GIS (Geographic Information System) به عنوان یک ابزار کارآمد برای تخمین نقاط آلوده به علفهای هرز به اثبات رسیده است (Lass and callhan, 1993).

آگاهی از نحوه پراکنش علف هرز از سالی به سال دیگر را در مدیریت مطلوب علف‌های هرز مؤثر دانستند (Kooler and Lanini, 2005). با توجه به تجربیات به دست آمده در ده سال اخیر در ایران از تلفیق داده‌های جغرافیایی و اقلیمی با اطلاعات مربوط به گیاهان می‌توان نقش هر یک از عوامل مذکور را در پراکنش شناسایی علف نمود (Dadkhahipour, 1993).

در رابطه شناسایی علف‌های هرز توماس به مدت چهار سال در ساسکاچوان کانادا، نقشه پراکنش علفهای هرز را در محصولات زراعی مختلف تهیه کرد، روش وی توسط محققین دیگر هم دنبال شد (Thomas, 1985).

پارترو کالی هان و ویلسون و همکاران استفاده از GIS را برای تجزیه و تحلیل اطلاعات کشاورزی و به کارگیری این اطلاعات در مدیریت علف‌های هرز کارآمد دانستند (Wilson *et al.*, 1993; Partner, 1993; and Kalihan, 1993).

Minbashi Moeini *et al.* (2008) از سامانه اطلاعات جغرافیایی (GIS) برای تهیه نقشه پراکنش علفهای هرز گندم آبی استان تهران استفاده نموده و از مزارع مطالعه شده ۸۷ گونه علف هرز گزارش نمودند. برای رتبه بندی

شود. مرحله نهایی، محاسبه مقدار t مشاهده شده (t_{obs}) می باشد که در آن از دو شاخص تنوع شانون- وینر دو شهرستان و واریانس آنها استفاده می شود(معادله ۵). (Booth, 2003)

$$t_{obs} = \frac{(H'_1 \cdot H'_2) / [(H'_{var1}) + (H'_{var2})]}{0.5} \quad (5)$$

می توان بعد از محاسبه t_{obs} ، با توجه به درجه آزادی محاسبه شده، به t_{crit} ارائه شده توسط Booth *et al.* (2003) مراجعه نموده و به معنی دار بودن یا نبودن تفاوت آماری بین این دو شهرستان پی برد.

نتایج و بحث

علف های هرز باغات انار شهرستان میبد
 همانطور که در جدول یک مشاهده می شود، ۴۰ گونه علف هرز از ۲۰ خانواده مختلف گیاهی در باغات انار این شهرستان مشاهده شد. از علف های هرز پهنه بزرگ غالب موجود در جامعه علف هرزی باغات انار شهرستان میبد می توان به پیچک صحرایی (*Convolvulus arvensis* L.), *Chenopodium album* L. (.) خارشتر سلمک (*Alhagi persarum* Bioss.&Buhse.) و بارهنگ (*Plantago lanceolata* L.) به ترتیب با شاخص غالیت (Setaria viridis (L.) P.Beauv.) چچم، (*Lolium rigidum* Gaud.) واش، (*Phalaris minor* Retz.) مرغ و (*Cynodon dactylon* (L.) pers.) به ترتیب با شاخص غالیت (Asteraceae)، غلات (Poaceae) و بقولات (Fabaceae) بترتیب با هفت، شش و سه گونه در مجموع ۴۱ درصد از کل گونه های علف هرز (۱۶ گونه از ۴۰ گونه علف هرز) را به خود اختصاص دادند. از نظر چرخه زندگی ۲۱ گونه یکساله، ۱۷ گونه چند ساله و ۲ گونه دوساله در باغات انار این شهرستان مشاهده شد (جدول ۱). در بین گونه های شناسایی شده، ۳۱ گونه پهنه بزرگ، ۸ گونه باریک برگ و یک گونه انگلی از خانواده سس ها شناسایی شد (جدول ۱). اطلاعات مذکور نشان می دهد که مدیریت علف های هرز پهنه برگ در این شهرستان به مراتب ضعیفتر از مدیریت گونه های باریک برگ بوده که این خود می تواند به علت عدم مصرف

غالبیت گونه های مختلف در دو شهرستان بر اساس روش مین باشی و همکاران محاسبه گردید و در نهایت جداول مربوطه کامل شد. در ادامه برای بررسی تنوع علف هرز در هر شهرستان از شاخص تنوع گونه ای شانون- وینر (H') استفاده شد (معادله ۱) (Booth, 2003)

$$H' = \sum [pi(Lnpi)] \quad (1)$$

P_i ، فراوانی نسبی گونه مشخص، که بصورت $P_i = ni/N$ محاسبه شده و Ln به معنای لگاریتم طبیعی است. در مقادیر بدست آمده از این شاخص (شانون- وینر)، اعداد بزرگتر نشان دهنده تنوع بیشتر جامعه (شهرستان) می باشند. بعد از محاسبه شاخص شانون- وینر برای هر شهرستان، با استفاده از شاخص یکنواختی (E)، یکنواختی (Booth, 2003) (معادله ۲)

$$E = H/Ln S \quad (2)$$

H ، شاخص تنوع شانون- وینر، S ، بیانگر تعداد گونه علف هرز مشاهده شده در هر جامعه (شهرستان)، که در این رابطه Ln آن استفاده می شود. برای مقایسه شهرستان ها از نظر تنوع علف هرز، هر چند بالا بودن شاخص شانون - وینر دلالت بر بالا بودن تنوع علف هرز در آن شهرستان بر حسب تعداد گونه دارد، ولی نیاز است تا به صورت آماری نیز این تفاوت ها بررسی شود. برای این منظور از آزمون t استفاده می شود. طریکه مشاهده شده (t_{obs}) با t بحرانی (t_{crit}) جدول t مقایسه شده و در صورت بزرگتر بودن t_{obs} از t_{crit} مشخص می شود که از نظر آماری بین جامعه علف هرزی دو شهرستان تفاوت وجود دارد، در غیر این صورت دو جامعه از تنوع مشابهی برخوردارند.

برای انجام محاسبات، ابتدا واریانس تنوع شانون - وینر در هر دو شهرستان محاسبه شد (معادله ۳).

$$H'_{var} = 1/N \times \left\{ \sum Pi(LnPi)^2 - \left[\sum Pi(LnPi) \right]^2 \right\} \quad (3)$$

سپس درجه آزادی (df) محاسبه گردید (معادله ۴)

$$df = (H'_{var1} + H'_{var2}) / [(H'_{var1}^2/a) + (H'_{var2}^2/b)] \quad (4)$$

در این معادله، H'_{var1} واریانس شانون - وینر شهرستان ۱، H'_{var2} واریانس شانون - وینر شهرستان ۲، a تعداد گونه علف هرز مشاهده شده در باغات شهرستان ۱ و b تعداد علف هرز مشاهده شده در باغات شهرستان ۲ است.

با استفاده از درجه آزادی محاسبه شده، مقدار t بحرانی (t_{crit}) در سطح معنی دار دلخواه ($P < 0.05$) مشخص می

محاسبه شاخص شانون- وینر ($\frac{۳}{۱۴}$)، نیز این مسئله را تأثید نموده و نزدیکی شاخص یکنواختی گونه‌ای ($\frac{۰}{۸۵}$) به عدد یک نشان از یکنواختی بالا در پراکنش گونه‌های موجود دارد (جدول ۲).

علفکش به خصوص علفکش تو فور دی (به علت بادردگی شدید این سم و خسارت به درختان) در این باغات باشد. تنوع و یکنواختی گونه‌ای بالایی در باغات این شهرستان مشاهده شد (جدول ۲). مقادیر عددی بدست آمده از

جدول ۱- علف‌های هرز باغات انار شهرستان میبد به ترتیب بر اساس غالبیت.

شماره	علف هرز	خانواده	فرابوی (درصد)	یکنواختی (%)	میانگین تراکم (گیاه/مترا مربع)	شاخص فرابوی
۱	<i>Convolvulus Arvensis</i> L.	Convolvulaceae	۹۳/۳۳	۴۳/۵	۳۷/۹۱	۱۷۴/۷۴
۲	<i>Setaria Viridis</i> (L.) P.Beauv.	Poaceae	۶۳/۶۶	۳۱/۲	۳۷/۱۴	۱۲۲
۳	<i>Lolium Rigidum</i> Gaud.	Poaceae	۳۳/۳۳	۱۵/۶	۶۷/۲۵	۱۱۶/۱۸
۴	<i>Chenopodium Album</i> L.	Chenopodiaceae	۶۰	۲۹/۷	۱۸/۷۲	۱۰۸/۴۲
۵	<i>Phalaris Minor</i> Retz.	Poaceae	۴۶/۶۶	۲۰/۴	۳۹/۱	۱۰۶/۱۶
۶	<i>Cynodon Dactylon</i> (L.) Pers.	Poaceae	۳۳/۳۳	۲۴/۴	۴۴/۲۸	۱۰۲/۱۱
۷	<i>Alhagi Persarum</i> Biess.& Buhse.	Fabaceae	۶۰	۲۴	۱۱/۷۸	۹۵/۷۸
۸	<i>Plantago Lanceolata</i> L.	Plantaginaceae	۴۰	۱۹/۵	۲۱/۱۵	۸۰/۶۵
۹	<i>Hordeum Murinum</i> L.	Poaceae	۴۰	۹/۹	۲۳/۴۶	۷۳/۳۶
۱۰	<i>Amaranthus Retroflexus</i> L.	Amaranthaceae	۳۶/۶۶	۱۶/۸	۱۱/۴۲	۶۴/۸۸
۱۱	<i>Portulaca Oleracea</i> L.	Portulaceae	۳۶/۶۶	۱۵	۱۱/۶	۶۳/۲۶
۱۲	<i>Avena Ludoviciana</i> Durieu.	Poaceae	۲۳/۳۳	۸/۱	۱۷	۴۸/۴۳
۱۳	<i>Cardaria Draba</i> (L.) Desv.	Brassicaceae	۲۶/۶۶	۸/۰۵	۸/۰۵	۴۲/۸۱
۱۴	<i>Acroptilon Repens</i> (L.) Dc.	Asteraceae	۲۰	۷/۲	۶/۰۴	۳۳/۲۴
۱۵	<i>Taraxacum Syriacum</i> Boiss.	Asteraceae	۲۰	۴/۸	۲/۰۴	۲۷/۳۴
۱۶	<i>Malva Parviflora</i> L.	Malvaceae	۱۶/۶۶	۶/۳	۳/۷۳	۲۶/۶۹
۱۷	<i>Prosopis Stephaniana</i> Willd.	Fabaceae	۱۶/۶۶	۳/۳	۲/۰۱	۲۱/۹۷
۱۸	<i>Lactuca Serriola</i> L.	Asteraceae	۱۶/۶۶	۳/۳	۱/۰۹	۲۱/۵۵
۱۹	<i>Agropyron Repens</i> (L.) P.Beauv.	Poaceae	۱۰	۴/۲	۲/۹۶	۱۷/۱۶
۲۰	<i>Cressa Cretica</i> L.	Convolvulaceae	۶/۶۶	۵/۴	۳/۹۱	۱۵/۹۷
۲۱	<i>Plantago Major</i> L.	Plantaginaceae	۱۰	۲/۷	۰/۷۱	۱۳/۴۱
۲۲	<i>Rumex Acetosella</i> L.	Polygonaceae	۱۰	۲/۴	۰/۸۸	۱۳/۲۸
۲۳	<i>Carthamus Oxyacantha</i> M.B.	Asteraceae	۱۰	۲/۱	۰/۴۷	۱۲/۵۷
۲۴	<i>Polygonum Aviculare</i> L.	Polygonaceae	۱۰	۱/۸	۰/۶۴	۱۲/۴۴
۲۵	<i>Glycyrrhiza Glabra</i> L.	Fabaceae	۶/۶۶	۲/۷	۱/۲۴	۱۰/۶
۲۶	<i>Daucus Carota</i> L.	Apiaceae	۶/۶۶	۲/۵	۰/۴۱	۹/۵۷
۲۷	<i>Tribulus Terrestris</i> L.	Zygophyllaceae	۶/۶۶	۱/۲	۰/۳۵	۸/۲۱
۲۸	<i>Sonchus Oleraceus</i> L.	Asteraceae	۶/۶۶	۰/۹	۰/۴۱	۷/۹۷
۲۹	<i>Malva Neglecta</i> L.	Malvaceae	۳/۳۳	۲/۱	۱/۳۶	۶/۷۹
۳۰	<i>Fumaria Vaillantii</i> Lois.	Fumariaceae	۳/۳۳	۱/۲	۰/۸۲	۵/۳۵
۳۱	<i>Eruca Sativa</i> Lam.	Brassicaceae	۳/۳۳	۰/۹	۰/۷۱	۴/۹۴
۳۲	<i>Cuscuta Sp.</i>	Cuscutaceae	۳/۳۳	۰/۳	۱/۱۸	۴/۸۱
۳۳	<i>Vaccaria Grandiflora</i> (Fisch. Ex Dc)	Caryophyllaceae	۳/۳۳	۰/۶	۰/۲۳	۴/۱۶
۳۴	<i>Euphorbia Helioscopia</i> L.	Euphorbiaceae	۳/۳۳	۰/۳	۰/۱۱	۳/۷۴
۳۵	<i>Solanum Nigrum</i> L.	Solanaceae	۳/۳۳	۰/۳	۰/۱۱	۳/۷۴
۳۶	<i>Allium Atraviolaceum</i> Boiss.	Alliaceae	۳/۳۳	۰/۳	۰/۰۵	۳/۶۸
۳۷	<i>Capparis Spinosa</i> L.	Capparidaceae	۳/۳۳	۰/۳	۰/۰۵	۳/۶۸
۳۸	<i>Hibiscus Trionum</i> L.	Malvaceae	۳/۳۳	۰/۳	۰/۰۵	۳/۶۸

۳/۶۸	۰/۰۵	۰/۳	۳/۳۳	Chenopodiaceae	<i>Kochia Scoparia</i> (L.) Schrad.	۳۹
۳/۶۸	۰/۰۵	۰/۳	۳/۳۳	Asteraceae	<i>Tragopogon Persicus</i> Bioss.	۴۰

های هرز در این باغات (حداکثر تنوع گونه ای و عدم غالبیت یک گونه خاص علف هرز) می باشد. (جدول ۲). خانواده های گرامینه، کاسنی و بقولات بترتیب با هفت، پنج و چهار گونه در مجموع ۵۵ درصد از کل گونه های علف هرز (۱۶ گونه از ۲۹ گونه علف هرز) را به خود اختصاص دادند، از نظر چرخه زندگی ۱۳ گونه یکساله، ۱۵، گونه چند ساله و یک گونه دوساله در باغات انار شهرستان اردکان مشاهده شد (جدول ۳). در بین گونه های شناسایی شده، ۲۱ گونه پهنه برگ ، هشت گونه باریک برگ وجود داشتند (جدول ۳). نتایج حاصل از نمونه برداری در ۶۰ باغ انار میبد و اردکان نشان داد شهرستان اردکان با ۱۱/۶ بوته در متر مربع نسبت با شهرستان میبد با ۹/۵ بوته در متر مربع از تراکم بیشتری برخوردار است. نقشه پراکنش علف های غالب انار شهرستانهای میبد واردکان توسط GIS تولید گردید (شکل های ۱ تا ۴).

علف های هرز باغات انار شهرستان اردکان

در باغات انار این شهرستان در طی نمونه برداری ۲۹ گونه علف هرز از ۱۳ خانواده گیاهی مشاهده شد. پیچک صحراوی، سلمک، ازمک، ازمه (Cardaria draba (L.) Desv.) و خارشتر به ترتیب با شاخص غالبیت ۹۰/۵۶، ۱۳۴/۹۶ و ۶۵/۹۶ از غالب ترین گونه های علف هرزی و در عین حال پهنه برگ باغات شهرستان اردکان می باشند. از علف های هرز باریک برگ غالب موجود در جامعه علف هرزی باغات انار این شهرستان می توان به چسبک، خونی واش، مرغ و جو وحشی (*Hordeum murinum* L.) به ترتیب با شاخص غالبیت (AI) ۱۵۹/۸۷، ۱۳۴/۷۹ و ۹۶/۸۸ اشاره داشت (جدول ۳). بالا بودن تنوع شاخص شانون-وینر (۳/۱۱) برای مجموع گونه های علف هرزی مشاهده شده نشان از تنوع گونه ای بالا در پراکنش گونه ها می باشد همچنین نزدیک بودن یکنواختی (E=۰/۹۲) به عدد یک نیز نشان از یکنواختی بالای علف

جدول ۲- شاخص های تنوع شانون - وینر، تعداد گونه و یکنواختی گونه ای علف های هرز باغات انار شهرستانهای میبد و اردکان.

ردیف	شهرستان	شاخص شانون- وینر	شاخص شانون	تعداد گونه	یکنواختی گونه ای
۱	میبد	۳/۱۴۸		۴۰	۰/۸۵۸
۲	اردکان	۳/۱۱۷		۲۹	۰/۹۲۵

نشان از عدم وجود تفاوت معنی دار از نظر تنوع علف های هرز انار بین شهرستان های میبد و اردکان داشت.

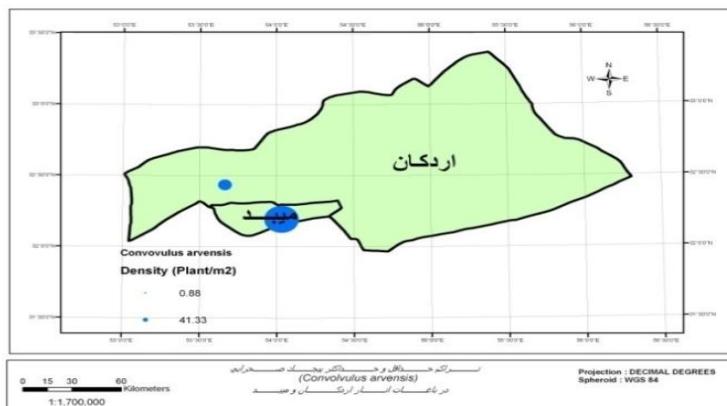
نتایج از نظر t مشاهده شده (t_{obs}) و مقایسه آن با t بحرانی (t_{crit}) در سطح معنی دار دلخواه ($P < 0.05$) با استفاده از درجه آزادی محاسبه شده توسط واریانس شانون وینر

جدول ۳- علف‌های هرز باغات انار شهرستان اردکان به ترتیب بر اساس غالبیت.

شماره	علف هرز	خانواده	فرآوانی (درصد)	یکنواختی (%)	میانگین تراکم (گیاه/مترمربع)	شاخص فراوانی
۱	<i>Setaria viridis</i> (L.) P.Beaup.	Poaceae	۷۳/۳۳	۳۳	۵۳/۵۴	۱۵۹/۸۷
۲	<i>Convolvulus arvensis</i> L.	Convolvulaceae	۸۳/۳۳	۳۱/۸	۱۹/۸۳	۱۳۴/۹۶
۳	<i>Phalaris minor</i> Retz.	Poaceae	۶۳/۳۳	۲۴/۶	۴۶/۸۶	۱۳۴/۷۹
۴	<i>Cynodon dactylon</i> (L.) pers.	Poaceae	۳۶/۶۶	۱۱/۱	۷۹/۷۸	۱۲۷/۵۴
۵	<i>Hordeum murinum</i> L.	Poaceae	۴۳/۳۳	۱۶/۵	۳۷/۰۵	۹۶/۸۸
۶	<i>Chenopodium album</i> L.	Chenopodiaceae	۵۶/۶۶	۲۰/۱	۱۳/۸	۹۰/۵۶
۷	<i>Cardaria draba</i> (L.) Desv.	Brassicaceae	۵۰	۱۵/۶	۱۰/۱۸	۷۵/۷۸
۸	<i>Alhagi persarum</i> Biss. & Buhse.	Fabaceae	۴۶/۶۶	۱۳/۸	۵/۵	۶۵/۹۶
۹	<i>Amaranthus retroflexus</i> L.	Amaranthaceae	۳۶/۶۶	۱۲	۶/۰۳	۵۴/۶۹
۱۰	<i>Prosopis stephaniana</i> Willd.	Fabaceae	۴۰	۱۱/۱	۲/۸۳	۵۳/۹۳
۱۱	<i>Taraxacum syriacum</i> Boiss.	Asteraceae	۳۳/۳۳	۹/۳	۴/۰۸	۴۶/۷۱
۱۲	<i>Lactuca serriola</i> L.	Asteraceae	۳۰	۹	۳/۶۶	۴۲/۶۶
۱۳	<i>Portulaca oleracea</i> L.	Portulacaceae	۲۳/۳۳	۱۱/۴	۷/۴	۴۲/۱۳
۱۴	<i>Acroptilon repens</i> (L.) DC.	Asteraceae	۲۰	۹/۳	۵/۲۶	۳۴/۵۶
۱۵	<i>Lolium rigidum</i> Gaud.	Poaceae	۲۰	۴/۵	۱۰/۰۱	۳۴/۵۱
۱۶	<i>Agropyron repens</i> (L.) P.Beaup.	Asteraceae	۱۶/۶۶	۵/۱	۷/۳۱	۲۹/۰۷
۱۷	<i>Euphorbia helioscopia</i> L.	Euphorbiaceae	۲۰	۴/۲	۱/۷۱	۲۵/۹۱
۱۸	<i>Avena ludoviciana</i> Durieu.	Poaceae	۱۶/۶۶	۴/۲	۴/۰۲	۲۴/۸۸
۱۹	<i>Malva parviflora</i> L.	Malvaceae	۱۶/۶۶	۴/۲	۱/۶۵	۲۲/۵۱
۲۰	<i>Plantago lanceolata</i> L.	Plantaginaceae	۱۶/۶۶	۳	۲/۷۲	۲۲/۳۸
۲۱	<i>Cyperus rotundus</i> L.	Cyperaceae	۱۳/۳۳	۲/۷	۱/۹۵	۱۷/۹۸
۲۲	<i>Cressa cretica</i> L.	Convolvulaceae	۱۳/۳۳	۳	۱/۴	۱۷/۷۳
۲۳	<i>Carthamus oxyacantha</i> M.B.	Asteraceae	۱۳/۳۳	۳/۳	۰/۷۶	۱۷/۳۹
۲۴	<i>Polygonum aviculare</i> L.	Plantaginaceae	۱۰	۳	۳/۳۷	۱۶/۳۷
۲۵	<i>Glycyrrhiza glabra</i> L.	Fabaceae	۱۰	۲/۱	۰/۵۹	۱۲/۶۹
۲۶	<i>Solanum nigrum</i> L.	Solanaceae	۶/۶۶	۱/۲	۰/۷۱	۸/۵۷
۲۷	<i>Descurainia sophia</i> (L.) Weeb.	Fabaceae	۶/۶۶	۰/۱۷	۰/۱۷	۷/۴۳
۲۸	<i>Peganum harmala</i> L.	Poaceae	۶/۶۶	۰/۱۶	۰/۱۱	۷/۳۷
۲۹	<i>Capparis spinosa</i> L.	Brassicaceae	۳/۳۳	۰/۱۳	۰/۰۵	۳/۶۸

بالاترین تراکم آن (۴۱/۳۳) ۴۱ بوته در متر مربع) در روستای ده شیخی میبد و کمترین تراکم آن (۰/۰۸۸) در روستای شمس آباد عقداء اردکان مشاهده شد (شکل ۱).

پراکنش علف‌های هرز غالب انار میبد و اردکان تراکم علف هرز پیچک صحراوی در باغات انار اردکان و میبد بین ۰/۰۸۸ تا ۴۱/۳۳ بوته در متر مربع متغیر بود

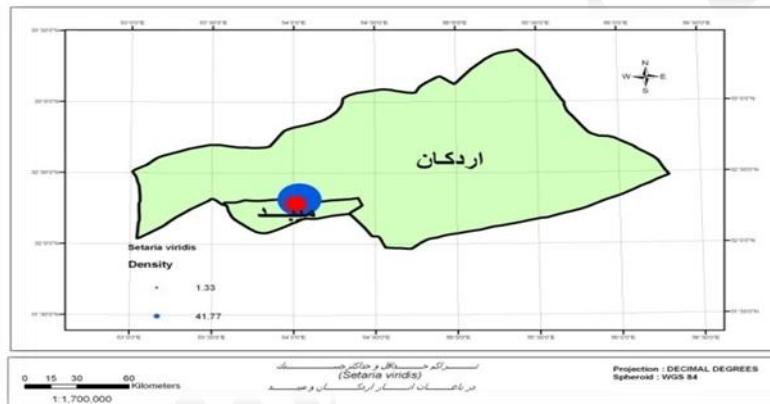

شکل ۱- تراکم حداقل و حداکثر علف هرز پیچک صحراوی (*Convolvulus arvensis* L.) در باغات انار اردکان و میبد.

شیخی میبد و کمرتین تراکم آن ۱/۳۳ بوته در متر مربع) در روستای شمس آباد عقداء اردکان مشاهده شد (شکل ۲). تراکم آن (۴۱/۷۷ بوته در متر مربع) در روستای ده

تراکم علف هرز چسبک در باغات انار اردکان و میبد بین

۱/۳۳ تا ۴۱/۷۷ بوته در متر مربع متغیر بود بالاترین

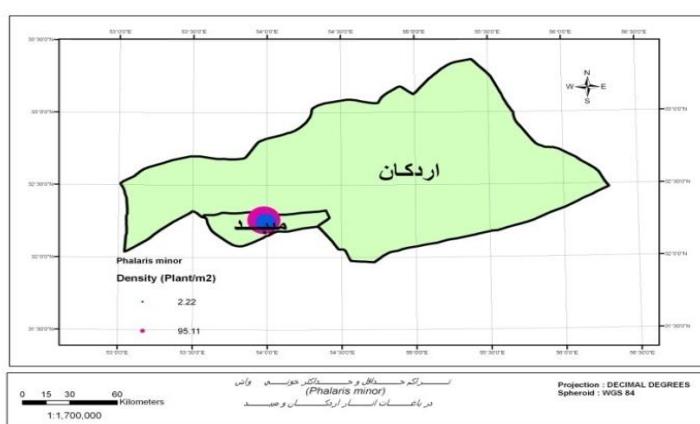
شکل ۲- تراکم حداقل و حداکثر علف هرز چسبک (*Setaria viridis* (L.) P.Beauv) در باغات انار اردکان و میبد.

آباد میبد و کمرتین تراکم آن ۲/۲۲ بوته در متر مربع) در روستای حسن آباد مشاهده شد (شکل ۳).

تراکم علف هرز خونی واش در باغات انار اردکان و میبد

بین ۲/۲۲ تا ۹۵/۱۱ بوته در متر مربع متغیر بود بالاترین

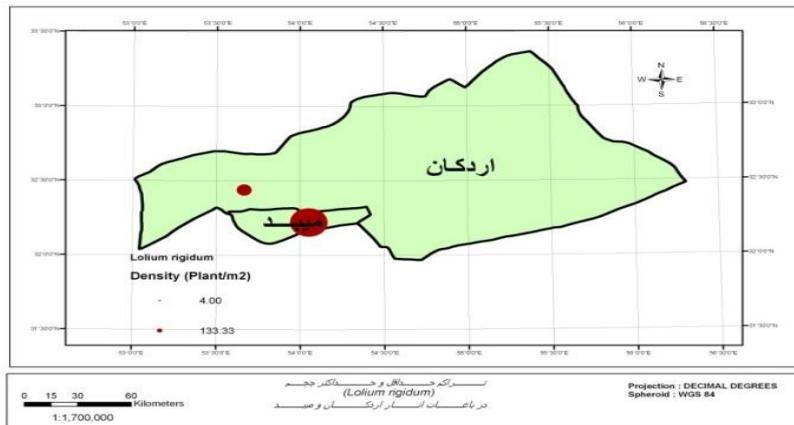
تراکم آن (۹۵/۱۱ بوته در متر مربع) در روستای حسن

شکل ۳- تراکم حداقل و حداکثر علف هرز خونی واش (*Phalaris minor* Retz.) در باغات انار اردکان و میبد.

در روستای بارجین میبد و کمترین تراکم آن (چهار بوته در متر مربع) در روستای شمس آباد اردکان مشاهده شد (شکل ۴).

تراکم علف هرز چشم (Lolium rigidum Gaud.) در باغات انار اردکان و میبد بین ۴ تا ۱۳۳/۳۳ بوته در متر مربع متغیر بود بالاترین تراکم آن (۱۳۳/۳۳ بوته در متر مربع)

شکل ۴- تراکم حداقل و حداکثر علف هرز چشم (Lolium rigidum Gaud.) در باغات انار اردکان و میبد.

کاسنی، گرامینه هر کدام با هفت گونه و بقولات و اسفناج (Chenopodiaceae) هر کدام با چهار گونه درمجموع ۶۶ درصد از کل گونه های علف هرز (۲۲ گونه از ۳۴ گونه علف هرز) را به خود اختصاص دادند (جدول ۴). از نظر چرخه زندگی ۱۴ گونه یکساله، ۲۸ گونه چند ساله و دو گونه دوساله در باغات پسته این شهرستان مشاهده شد و در بین گونه های شناسایی شده، ۲۷ گونه پهن برگ، هفت گونه باریک برگ شناسایی شد (جدول ۴). اطلاعات مذکور نشان می دهد که مدیریت علف های هرز پهن برگ در این شهرستان به مراتب ضعیف تر از مدیریت گونه های باریک برگ بوده است.

علف های هرز باغات پسته شهرستان اردکان همانطور که در جدول چهار مشاهده می شود، ۳۴ گونه علف هرز از ۱۲ خانواده گیاهی در باغات پسته این شهرستان دیده شد، از علف های هرز پهن برگ غالب موجود در جامعه علف هرزی باغات پسته شهرستان اردکان می توان به پیچک صحراوی، تلخه (Acroptilon repens (L.) DC.) و خارشتر به ترتیب با شاخص غالیت ۹۹/۸۶، ۱۰۹/۴۵ و ۷۸/۲۲ اشاره نمود. خونی واش جو وحشی و یولاف وحشی زمستانه (Avena ludoviciana Durieu.) به ترتیب با شاخص غالیت ۱۷۷/۱۵، ۱۴۷/۱۳ و ۷۹/۶۱ از غالب ترین گونه های علف هرزی و در عین حال باریک برگ های غالب باغات پسته این شهرستان بودند (جدول ۴). خانواده های

جدول ۴- علفهای هرز باغات پسته شهرستان اردکان به ترتیب بر اساس غالبیت.

شماره	علف هرز	خانواده	فرآنی (درصد)	یکنواختی (%)	میانگین تراکم (گیاه/مترا مربع)	شاخص فراوانی
۱	<i>Phalaris minor</i> Retz.	Poaceae	۸۰	۲۶	۶۱/۱۵	۱۷۷/۱۵
۲	<i>Hordeum murinum</i> L.	Poaceae	۷۶/۶۶	۲۳/۱	۴۷/۳۷	۱۴۷/۱۳
۳	<i>Convolvulus arvensis</i> L.	Convolvulaceae	۷۰	۲۴/۳	۱۵/۱۵	۱۰۹/۴۵
۴	<i>Acroptilon repens</i> (L.) DC.	Asteraceae	۵۰	۲۱	۱۵/۹۹	۸۶/۹۹
۵	<i>Avena ludoviciana</i> Durieu.	Poaceae	۴۶/۶۶	۱۵/۳	۱۷/۶۵	۷۹/۶۱
۶	<i>Alhagi persarum</i> Biss. & Buhse.	Fabaceae	۵۶/۶۶	۱۵/۳	۶/۲۶	۷۸/۲۲
۷	<i>Cynodon dactylon</i> (L.) pers.	Poaceae	۱۶/۶۶	۴/۸	۳۵/۱۳	۵۶/۵۹
۸	<i>Cynanchum acutum</i> L.	Asclepiadaceae	۳۳/۳۳	۱۱/۷	۴/۲	۴۹/۲۳
۹	<i>Lolium rigidum</i> Gaud.	Poaceae	۲۰	۶/۹	۱۵/۸۲	۴۲/۷۲
۱۰	<i>Taraxacum syriacum</i> Boiss.	Asteraceae	۲۰	۷/۲	۲/۹۵	۴۰/۱۵
۱۱	<i>Peganum harmala</i> L.	Zygophyllaceae	۲۶/۶۶	۶۳	۳/۱۹	۳۶/۱۵
۱۲	<i>Setaria viridis</i> (L.) P.Beauv.	Poaceae	۲۶/۶۶	۴/۸	۳/۶۶	۳۵/۱۲
۱۳	<i>Tribulus terrestris</i> L.	Zygophyllaceae	۲۶/۶۶	۴/۸	۲/۱۲	۳۳/۵۸
۱۴	<i>Senecio vernalis</i> Waldst. & Kit.	Asteraceae	۲۳/۳۳	۶	۲/۰۱	۳۲/۳۴
۱۵	<i>Prosopis stephaniana</i> Willd.	Fabaceae	۲۰	۴/۸	۱/۴۱	۲۶/۲۱
۱۶	<i>Polygonum aviculare</i> L.	Polygonaceae	۱۶/۶۶	۴/۵	۳/۹۶	۲۵/۱۲
۱۷	<i>Carthamus oxyacantha</i> M.B.	Asteraceae	۲۰	۳/۳	۰/۸۲	۲۴/۱۲
۱۸	<i>Achillea wilhelmsii</i> C.koch.	Asteraceae	۱۶/۶۶	۴/۸	۲/۴۲	۲۳/۸۸
۱۹	<i>Malva neglecta</i> L.	Malvaceae	۱۶/۶۶	۴/۲	۱/۴۱	۲۲/۲۷
۲۰	<i>Plantago lanceolata</i> L.	Plantaginaceae	۱۳/۳۳	۳/۶	۳/۵۵	۲۰/۴۸
۲۱	<i>Salsola kali</i> L.	Chenopodiaceae	۱۳/۳۳	۳/۶	۱/۵۴	۱۸/۴۷
۲۲	<i>Lactuca serriola</i> L.	Asteraceae	۱۳/۳۳	۳/۶	۱	۱۷/۹۳
۲۳	<i>Glycyrrhiza glabra</i> L.	Fabaceae	۱۰	۲/۷	۱/۶۵	۱۴/۳۵
۲۴	<i>Cardaria draba</i> (L.) Desv.	Brassicaceae	۱۰	۲/۴	۰/۸۸	۱۳/۲۸
۲۵	<i>Cressa cretica</i> L.	Convolvulaceae	۱۰	۱/۸	۰/۴۱	۱۲/۲۱
۲۶	<i>Sonchus oleraceus</i> L.	Asteraceae	۱۰	۱/۸	۰/۴۱	۱۲/۲۱
۲۷	<i>Anabasis aphylla</i> L.	Chenopodiaceae	۱۰	۰/۹	۰/۱۷	۱۱/۰۷
۲۸	<i>Melilotus officinalis</i> (L.) Desr.	Fabaceae	۶/۶۶	۱/۸	۰/۷	۹/۱۶
۲۹	<i>Chenopodium album</i> L.	Chenopodiaceae	۶/۶۶	۱/۲	۰/۰۵	۸/۴۵
۳۰	<i>Eruca sativa</i> Lam.	Brassicaceae	۶/۶۶	۰/۶	۰/۱۱	۷/۳۷
۳۱	<i>Seidlitzia rosmarinus</i>	Chenopodiaceae	۶/۶۶	۰/۶	۰/۱۱	۷/۳۷
۳۲	<i>Phragmites australis</i> (Cav.) Trin.	Poaceae	۳/۳۳	۰/۶	۰/۱۱	۴/۰۴
۳۳	<i>Zygophyllum fabago</i> L.	Zygophyllaceae	۳/۳۳	۰/۶	۰/۱۱	۴/۰۴
۳۴	<i>Lycium rutenicum</i> Murr.	Solanaceae	۳/۳۳	۰/۳	۰/۰۵	۲/۶۸

غالبیت ۱۴۵/۳۹، ۱۰۴/۳۱، ۹۶/۰۵ و ۵۸/۳۸ بودند (جدول ۶). خانواده های کاسنی، گرامینه و بقولات به ترتیب با شش، هشت و چهار گونه در مجموع ۵۰ درصد از کل گونه های علف هرز (۱۸ گونه از ۳۶ گونه علف هرز) را به خود اختصاص دادند. از نظر چرخه زندگی ۱۹ گونه یکساله، ۱۵ گونه چند ساله و دو گونه دوساله در باغات پسته این شهرستان مشاهده شد. در بین گونه های شناسایی شده، ۳۰ گونه پهن برگ، شش گونه باریک برگ شناسایی شد، ۰ اطلاعات مذکور نشان می دهد که مدیریت علف های هرز پهن برگ در این

علف های هرز باغات پسته شهرستان میبد همانطور که در جدول ۴ مشاهده می شود، ۳۶ گونه علف هرز از ۱۵ خانواده گیاهی در با غات پسته این شهرستان وجود داشتند. پهن برگ های غالب باغات پسته این شهرستان را پیچک صحرابی، علف شور خار دار (Salsola kali L.)، تلخه و گل قاصد (Taraxacum syriacum Boiss.) به ترتیب با شاخص غالیت ۱۴۶/۰۴، ۹۲/۲۶، ۷۹/۴۲ و ۷۳/۸۴ تشکیل دادند. باریک برگ های باغات این شهرستان را خونی واش، مرغ، جو وحشی و یولاف وحشی زمستانه به ترتیب یا شاخص

داری با یکدیگر نداشتند، مقادیر عددی بدست آمده از محاسبه شاخص شانون- وینر، نیز این مسئله را تائید نموده و نزدیکی شاخص یکنواختی گونه‌ای به عدد یک شان از یکنواختی بالا در پراکنش گونه‌های موجود دارد (جدول ۵). نقشه پراکنش علف‌های غالب پسته شهرستانهای میبد واردکان توسط GIS تولید گردید (شکل‌های ۵ تا ۹).

شهرستان به مراتب ضعیفتر از مدیریت گونه‌های باریک برگ بوده است. نتایج حاصل از این بررسی در ۶۰ باغ پسته شهرستان‌های میبد و اردکان نشان می‌دهد که علف‌های هرز این دو شهرستان با $7/9$ و $7/5$ گونه در متر مربع به ترتیب تفاوت معنی داری از لحاظ تراکم با یکدیگر ندارند. بررسی‌ها از نظر تنوع گونه‌ای بین شهرستان‌های میبد و اردکان نشان داد که باغات پسته شهرستان‌های میبد و اردکان به ترتیب با ۳۶ و ۳۴ گونه تفاوت معنی

جدول ۵- شاخص‌های تنوع شانون - وینر، تعداد گونه و یکنواختی گونه‌ی علف‌های هرز باغات پسته شهرستانهای میبد و اردکان.

ردیف	شهرستان	شاخص شانون- وینر	تعداد گونه	یکنواختی گونه‌ای
۱	میبد	۳۰۷۸	۳۶	۰/۸۳۷
۲	اردکان	۳/۱۹۹	۳۴	۰/۹۸۲

از عدم وجود تفاوت معنی دار از نظر تنوع علف‌های هرز پسته بین شهرستان‌های میبد و اردکان داشت.

نتایج از نظر t مشاهده شده (t_{obs}) و مقایسه آن با t بحرانی (t_{crit}) در سطح معنی دار دلخواه ($P < 0.05$) با استفاده از درجه آزادی محاسبه شد توسط واریانس شانون وینر نشان

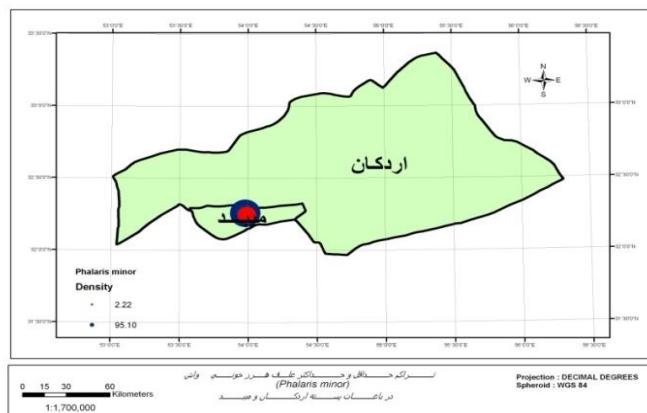
جدول ۶- علف‌های هرز باغات پسته شهرستان میبد بر ترتیب بر اساس غالیت.

شماره	علف هرز	خانواده	فرآونی (درصد)	یکنواختی (%)	میانگین تراکم (گیاه/مترمربع)	شاخص فراوانی
۱	<i>Convolvulus arvensis</i> L.	Convolvulaceae	۸۳/۲۳	۳۶/۳	۲۶/۴۱	۱۴۶/۰۴
۲	<i>Phalaris minor</i> Retz.	Poaceae	۶۰	۲۷/۶	۵۷/۷۹	۱۴۵/۳۹
۳	<i>Cynodon dactylon</i> (L.) pers.	Poaceae	۴۰	۱۱/۷	۵۲/۶۱	۱۴۲/۳۱
۴	<i>Hordeum murinum</i> L.	Poaceae	۴۰	۱۴/۴	۴۱/۶۵	۹۶/۰۵
۵	<i>Salsola kali</i> L.	Chenopodiaceae	۵۰	۲۵/۵	۱۶/۷۶	۹۲/۲۶
۶	<i>Acroptilon repens</i> (L.) DC.	Asteraceae	۵۰	۱۷/۷	۱۱/۷۲	۷۹/۴۲
۷	<i>Taraxacum syriacum</i> Boiss.	Asteraceae	۴۶/۶۶	۱۸/۹	۸/۲۸	۷۳/۸۴
۸	<i>Alhagi persarum</i> Biess. & Buhse.	Fabaceae	۴۳/۲۳	۱۶/۲	۷/۸۱	۶۷/۳۴
۹	<i>Avena ludoviciana</i> Durieu.	Poaceae	۳۰	۱۰/۲	۱۸/۱۸	۵۸/۳۸
۱۰	<i>Lolium rigidum</i> Gaud.	Poaceae	۱۶/۶۶	۶/۳	۸/۲۳	۳۱/۱۹
۱۱	<i>Eruca sativa</i> Lam.	Brassicaceae	۱۳/۲۳	۵/۱	۱۲/۳۸	۳۰/۸۱
۱۲	<i>Cardaria draba</i> (L.) Desv.	Brassicaceae	۲۰	۳/۶	۳/۲۵	۲۶/۸۵
۱۳	<i>Lactuca serriola</i> L.	Asteraceae	۲۰	۴/۲	۱/۷۷	۲۵/۹۷
۱۴	<i>Glycyrrhiza glabra</i> L.	Fabaceae	۱۶/۶۶	۱/۲	۰/۸۸	۱۹/۶۴
۱۵	<i>Malva parviflora</i> L.	Malvaceae	۱۳/۲۳	۳/۹	۲/۰۷	۱۹/۳
۱۶	<i>Carthamus oxyacantha</i> M.B.	Asteraceae	۱۳/۲۳	۱/۲	۱	۱۶/۴۳
۱۷	<i>Senecio vernalis</i> Waldst. & Kit.	Asteraceae	۱۰	۴/۲	۱/۸۳	۱۶/۰۳
۱۸	<i>Setaria viridis</i> (L.) P.Beauv.	Poaceae	۱۰	۲/۴	۳/۲۵	۱۵/۶۵
۱۹	<i>Peganum harmala</i> L.	Zygophyllaceae	۶/۶۶	۱/۸	۰/۹۴	۹/۴
۲۰	<i>Plantago lanceolata</i> L.	Plantaginaceae	۶/۶۶	۰/۶	۱/۷۷	۹/۰۳
۲۱	<i>Polygonum aviculare</i> L.	Polygonaceae	۶/۶۶	۱/۵	۰/۸۲	۸/۹۸
۲۲	<i>Tribulus terrestris</i> L.	Zygophyllaceae	۶/۶۶	۰/۹	۱/۳۲	۸/۸۸
۲۳	<i>Onopordun acanthium</i> L.	Asteraceae	۶/۶۶	۱/۲	۰/۲۳	۸/۰۹
۲۴	<i>Sonchus oleraceus</i> L.	Asteraceae	۶/۶	۰/۹	۰/۲۹	۷/۷۹
۲۵	<i>Portulaca oleracea</i> L.	Portulaceae	۳/۲۳	۲/۷	۰/۳۵	۶/۳۸
۲۶	<i>Fumaria vailantii</i> Lois.	Fumariaceae	۳/۲۳	۰/۹	۱/۸۳	۶/۰۶
۲۷	<i>Cressa cretica</i> L.	Convolvulaceae	۳/۲۳	۱/۴	۱/۲۴	۵/۴۷
۲۸	<i>Euphorbia helioscopia</i> L.	Euphorbiaceae	۳/۲۳	۰/۵	۰/۰۳	۵/۳۶
۲۹	<i>Prosopis stephaniana</i> Willd.	Fabaceae	۳/۲۳	۰/۲۳	۰/۲۳	۴/۴۶
۳۰	<i>Achillea wilhelmsii</i> C.koch.	Asteraceae	۳/۲۳	۰/۱۱	۰/۱۱	۴/۰۴
۳۱	<i>Chenopodium album</i> L.	Chenopodiaceae	۳/۲۳	۰/۱۶	۰/۱۱	۴/۰۴
۳۲	<i>Descurainia sophia</i> (L.) Schur.	Brassicaceae	۲/۲۳	۰/۶	۰/۰۵	۴/۹۸
۳۳	<i>Hibiscus trionum</i> L.	Malvaceae	۲/۲۳	۰/۳	۰/۱۱	۳/۷۴
۳۴	<i>Allium atroviolaceum</i> Boiss.	Alliaceae	۲/۲۳	۰/۳	۰/۰۵	۳/۶۸
۳۵	<i>Solanum nigrum</i> L.	Solanaceae	۲/۲۳	۰/۳	۰/۰۵	۳/۶۸
۳۶	<i>Sophra allopecuroides</i> L.	Fabaceae	۲/۲۳	۰/۳	۰/۰۵	۳/۶۸

تراکم علف هرز خونی واش در باغات پسته اردکان و میبد بین ۹۵/۱۱ تا ۹۵/۲۲ بوته در متر مربع متغیر بود بالاترین تراکم آن (۹۵/۱۱ بوته در متر مربع) در روستای حسن آباد میبد و کمترین تراکم آن (۲/۲۲) در روستای مهرجرد میبد مشاهده شد (شکل ۵).

علف‌های هرز باغات پسته میبد و اردکان از نظر طبقه بندي یونسکو در اقلیم رطوبتی خشک ، زمستانهای سرد و تابستانهای گرم قرار داشتند. میزان بارندگی در مناطق مورد انتشار آنها به طور متوسط حداقل ۲۵۰ میلیمتر در سال بود.

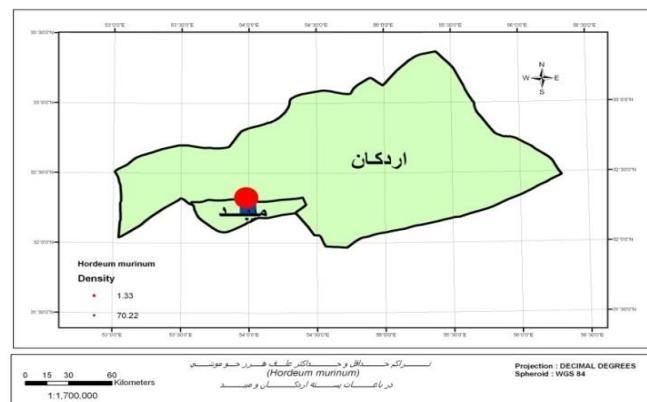
پراکنش علف‌های هرز غالب باغات پسته میبد و اردکان

شکل ۵- تراکم حداقل و حداکثر علف هرز خونی واش (*Phalaris minor* Retz.) در باغات پسته اردکان و میبد.

تراکم علف هرز جو دم موشی (*Hordeum murinum* L.) در روستای حسن آباد میبد و کمترین تراکم آن ۰/۴۴ در روستای دیلم اردکان مشاهده شد (شکل ۶).

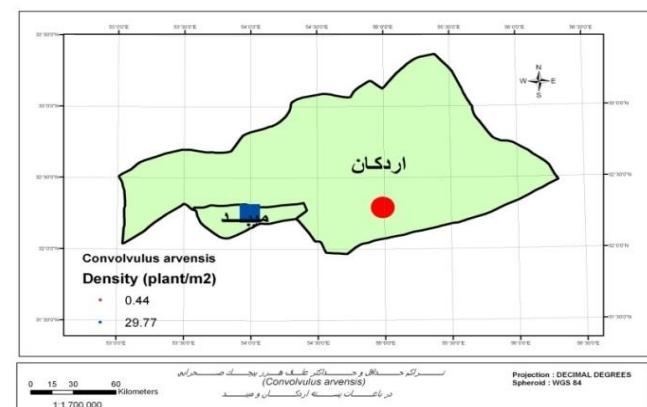
تراکم علف هرز جو دم موشی (*Hordeum murinum* L.) در روستای حسن آباد میبد بین ۰/۲۲ تا ۰/۲۶ بوته در متر مربع متغیر بود بالاترین تراکم آن ۰/۲۶ بوته در

شکل ۶- تراکم حداقل و حداکثر علف هرز جو موشی (*Hordeum murinum* L.) در باغات پسته اردکان و میبد

تراکم علف هرز پیچک صحرایی در باغات پسته اردکان و میبد بین ۰/۴۴ تا ۰/۴۶ بوته در متر مربع متغیر بود

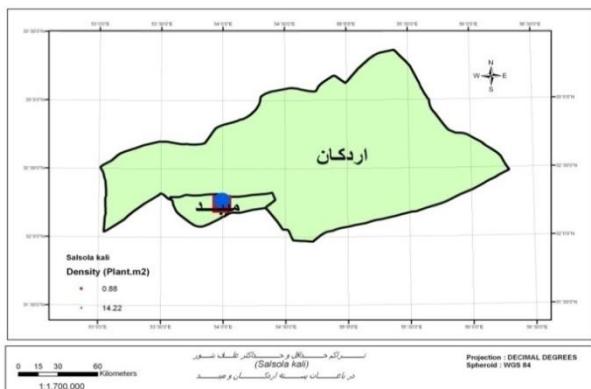
بالاترین تراکم آن ۰/۴۶ بوته در متر مربع (شکل ۷). در روستای دیلم اردکان مشاهده شد (شکل ۷).

شکل ۷- تراکم حداقل و حداکثر علف هرز پیچک صحرایی (*Convolvulus arvensis* L.) در باغات پسته اردکان و میبد.

کمترین تراکم آن (۰/۸۸) در روستای مهرجرد میبد مشاهده شد (شکل ۸).

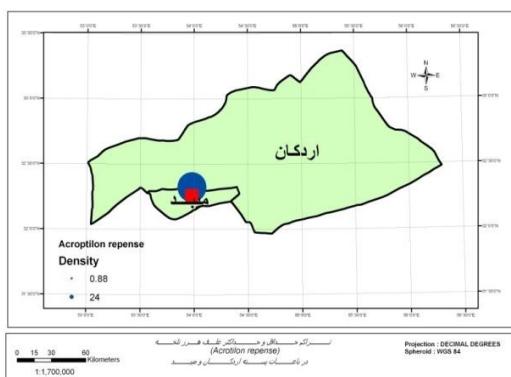
تراکم علف شور در باغات پسته اردکان و میبد بین ۰/۸۸ تا ۱۴/۲۲ بوته در متر مربع متغیر بود بالاترین تراکم آن ۱۴/۲۲ بوته در متر مربع) در روستای بفرؤیه میبد و

شکل ۸- تراکم حداقل و حداکثر علف شور (*Salsola kali* L.) در باغات پسته اردکان و میبد.

کمترین تراکم آن (۰/۸۸) در روستای حسن آباد میبد مشاهده شد (شکل ۹).

تراکم علف هرز تلخه در باغات پسته اردکان و میبد بین ۰/۸۸ تا ۲۴ بوته در متر مربع متغیر بود بالاترین تراکم آن (۲۴ بوته در متر مربع) در روستای دیلم اردکان و

شکل ۹- تراکم حداقل و حداکثر علف هرز تلخه (*Acroptilon repense* (L.) DC.) در باغات پسته اردکان و میبد.

ورزی و کاربرد علف کشتهای مناسب جمعیت علف های هرز را در این باغات نیز می توان کاهش داد. تفاوت های اندکی که بین جامعه علف هرزی باغات انار و پسته در هر شهرستان مشاهده می شود را می توان به تفاوت در روش های آبیاری و سایر عملیات مدیریتی این دو محصول و همچنین تفاوت های مورفولوژیکی و فیزیولوژیکی آنها مرتبط دانست.

نتیجه گیری

با توجه به نتایج به دست آمده به نظر می رسد که پسته و انار دو محصول باعث هستند که در شهرستانهای اردکان و میبد از لحاظ مدیریت علف های هرز به آنها توجه چندانی نشده است . با استفاده از گیاهان پوششی نظیر چاودار و ماشک در این باغات که نیاز آبی نسبتاً کمی هم دارند، می توان ضمن بهبود وضعیت خاک بسیاری از علف های هرز یکساله را کنترل نمود. علاوه بر این با انجام عملیات خاک

منابع

- Booth, B.D., Murphy S.D. and Swanton C.J., 2003. Weed Ecology in Natural and Agricultural Systems. CABI Publishing, Wallingford, Oxon, UK.
- Dadkhahipour, K., 1993. Combining the capabilities of computer FHL software. In Proceeding of Symposium in Computer Applications in Agricultural Science, Tabriz. Iran. p. 178.
- Frick, B. and Thomas A.G., 1992. Weed survy in different tillage systems in Southeastern Ontario field crops. Canadian Journal of Plant Science. 72, 13371347.
- Kooler, M. and , Lanini W.T., 2005. Site-specific herbicide application based on weed maps provide effective control. California Agriculture. 59, 182-187.
- Lass, L.W. and Callhan R.H., 1993. GPS and GIS for weed survry and management. Weed Technology.7, 249-254.
- Mesdaghi, M., 2000. Describing and Analyzing in Vegetation Science. Jehad-e- Daneshgahi of Mashhad Press, Mashhad, Iran.
- Mesdaghi, M., 2004. Plant Ecology. Jehad-e- Daneshgahi of Mashhad Press, Mashhad, Iran.
- Minbashi Moeini, M., Baghestani, M.A., Rahimian, H. and Aleefard, M., 2008. Weed mapping for irrigated wheat fields of Tehran province using Geographic Information System (GIS). Iranian Journal of Weed Science. 4, 97-118. (In Persian with English abstract).
- Minbashi Moeini, M., Baghestani M.A. and Rahimian Mashhadi, H., 2008. Introducing abundance index forassessing weed flora in survey studies. Weed biology and Management. 8, 172-180.
- Partner, T.S., and Calihan R.H., 1993. Weed eradication using geographic information system (GIS). Weed Technology. 7, 265-269.
- Schroeder, D., Muller H. and Stinson C.S.A., 1993. A European weed survey in 10 major crop systems to identify targets for biological control. Weed Research. 33, 449-458.
- Thomas ,A.G., 1985. Weed survey system used in Saskatchewan for cereal and iliseed crops. Weed Science. 33, 34-43.
- Thomas, A.G. and Dale M.R.T., 1991. Weed community structure in spring – seeded crops in Manitoba. Canadian Journal of Plant Science. 71, 1069-1080.
- Wilson, J.P., Inskeep W.O., Rubright P.R., Coosey D., Jacobson J.S. and Synder R.D., 1992. Coupling geographic information system (GIS) and models for weed control and groundwater protection. Weed Technology. 7, 255-264.
- Zand, E., Rahimian, H., Koocheki, A.R., Khalaghani J., Moosavi, S.K. and Ramezani, K., 2004. Weed Ecology. Jehade Daneshgahi of Mashhad Press, Mashhad, Iran.

Weed mapping of pomegranate and pistachio gardens by using Geographic Information System (GIS) in Meybod and Ardekan counties

Hamed Fallah Mehrjardi,^{1,*} Mehi Minbashi Moeini² Seyed Mohammad Mirvakili³ and Marjan Dianat⁴

¹Department of Agronomy, Faculty of Agriculture, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

²Weed Research Department, Iranian Research Institute of Plant Protection, Tehran, Iran.

³Agricultural and Natural Resources Research Center, Yazd, Iran.

⁴Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

*Corresponding author: hamed_fallah10@yahoo.com.

Abstract

In order to identify the population index and weed mapping in Ardekan and Meybod pomegranate and pistachio gardens in Yazd province, by using of Geographic information system (GIS), 120 gardens were sampled. (30 pistachio garden and 30 pomegranate in Meybod and 30 pistachio and 30 pomegranate garden in Ardekan) in 2011. In each garden longitude, latitude and altitude were recorded by means of GPS. Recorded data made weed maps in the GIS. Weed flora contains 55 species from 22 families that 29 and 40 species were in pomegranate gardens of Ardekan and Meybod respectively, and 36 and 39 species were in pistachio gardens of Meybod and Ardekan respectively. The most important families of weed in pistachio and pomegranate gardens were Poaceae, Asteraceae and Fabaceae. Shannon-Viener Index was used In order to comparison of gardens species diversity and uniformity. Results showed high weeds uniformity in two counties because of same weather, climate and gardeners management methods. From Abundance Index (AI) point of view, Broadleaf weeds includes, field bindweed (*Convolvulus arvensis* L.), common lambsquarters (*Chenopodium album* L.), Russian knapweed (*Acroptilon repens* (L.) DC.), camelthorn (*Alhagi persarum* Biss. & Buhse.), and grass weeds include, giant green foxtail (*Setaria viridis* (L.) P. Beauv.), rigid rye grass (*Lolium rigidum* Gaud.), little seed canary grass (*Phalaris minor* Retz.), Bermuda grass (*Cynodon dactylon* (L.) pers.) were the most important and dominant species.

Keywords: Abundance Index, Diversity, Frequency, Shannon-viener Index, Uniformity.